

**LLUÏSOS
D'HORTA**

La Veu dels Lluïsos

Núm. 116 - febrer 2016

Comencen les festes...!

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA

Membre de la Coordinadora d'Entitats, del Fòrum Cultural
del Districte Horta-Guinardó i de la Federació d'Ateneus de Catalunya

LLUIÇOS D'HORTA

Carrer de Feliu i Codina, 7 i 9
08031 BARCELONA
info@lluïsoshorta.cat
www.lluïsoshorta.cat

SUMARI:

La Junta informa	2 i 4
El nostre consiliari	3
Necrològiques	4
Vida de les Seccions	5 a 13
Eo conte del soci	14
Tal dia com avui	15
Galeria fotogràfica	16, 17 i 28
Entrevista	18 i 19
Raconet infantil	20 a 22
Una mica de tot	23
Notícies	24 i 25
Aquest món tan nostre	26 i 27

CONSELL DE REDACCIÓ:

Antoni F. Araujo

(Redacció)

Dora Serra i Espada

(Coordinació i redacció)

Pere Solé i Serra

(Correcció)

Salvador Casals i Gausachs

(Maquetació)

Han col·laborat en aquest número:

Aina Soria Sala

Antoni F. Araujo

Ariadna Puigdemasa

Dora Serra

Ferràn Homar

Isa Termes

Joaquim Terradas

Jordi Fàbregas

Josep Magrans i Breu

Lluïsos Cuevas García

Maria Franquesa

Miquel Àngel Aguilar

Ricart Terradas i Mut

Salvador Casals i Gausachs

Imprimeix: COPYBLAU, S. L.

DL.: B - 12.935 - 89

Aquesta publicació no comparteix necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

La Junta informa:

A RA FA CENT CINQUANTA ANYS, en aquell tranquil poble d'Horta, un Sr. Rector, Mn. Lluís Cantarell, proposa a un reduït grup de joves que es reuneixin els diumenges a la tarda, després de la funció religiosa. Volia fer a Horta el que s'havia format a Gràcia o a St. Andreu, feia un any amb la institució dels Lluïsos? Tal vegada. O, simplement, volia evitar que els joves anessin en les hores de lleure a Barcelona, a St. Martí o a St. Andreu, a qui sap a quins llocs?.....

Amb aquestes mateixes paraules comença el Pregó de celebració del centenari del Centre Parroquial d'Horta, llegit pel aleshores president, senyor Ferran Solé i Sans, el dia 1 de gener de 1966. Només ha canviat els anys amb que comença la frase.

I comparteixo un altre paràgraf amb el que hi estic plenament d'acord:

Com totes les obres portades per sers humans, el Centre té els seus alts i baixos; mai, però, ha estat en perill de tancar les portes per inanició. I és que sempre ha tingut homes plens d'abnegació i esperit de sacrifici, que han portat la barca endavant. Quantes hores esmerçades en un segle! Quants sacrificis ignorats! Rendim homenatge d'admiració i agraïment a aquests homes que, gràcies al seu esforç, als seus sacrificis i disgustos, han fet possible que nosaltres ens trobéssim a les mans aquest Centre.

I és que en la història dels Lluïsos sempre hi ha hagut persones que tenen nom i cognoms, i que han fet coses importants per a l'entitat.

El que és important i el que vull fer un reconeixement és la gran quantitat de gent anònima, que ha estimat i ha treballat per l'entitat durant aquests 150 anys. Sense aquestes persones, totes les coses meravelloses que s'han dut a terme en aquesta casa no haurien estat possibles.

Continúa a la pàgina 4 ➡

EL NOSTRE CONSILIARI

COMENCEM UN NOU ANY i sembla ser que el 2016 ens porta novetats i records. Els *Lluïsos* estem de gran celebració: encarem el seu 150è aniversari de la seva existència, un gran esdeveniment, si tenim en compte totes les persones que han fet possible arribar a aquesta fita, les diferents Juntes i els seus socis.

Voldria recordar també que el mes de setembre, el dia 20 en una eucaristia presidida pel Sr. Cardenal Arquebisbe, Lluís Martínez Sistach, ara cardenal emèrit, prenia possessió Mn. Josep Maria Prats com a nou rector de la parròquia de Sant Joan d'Horta, vinculada estretament als *Lluïsos*. En les seves primeres paraules Mn. Josep Maria, es feia ressò de la situació actual de l'Església concretament en el barri d'Horta, no gens fàcil en els moments que ens toca de viure. Paraules extretes del diàleg que va tenir amb Mn. Ignasi Corominas que durant aquests darrers anys ha estat al capdavant i que cal agrair-li. Ell va ser qui em va encomanar de poder fer el relleu com a Consiliari dels *Lluïsos* per la mort sobtada de Mn. Mateu Terrats.

Un altre esdeveniment succeït en aquest darrers mesos va ser la mort del qui fou vicari de la nostra parròquia Mn. Antoni Verdura que ens va deixar el 31 de juliol després d'haver dedicat més de mitja vida a Horta, col·laborant amb la parròquia de Sant Joan, abans de ser nomenat rector de Sant Marcel. Val a dir que en el seu comiat, es van trobar a faltar unes paraules que fessin esment a la seva estada a la nostra parròquia, així com tota la tasca feta en l'Escoltisme i en el Servei de Colònies, i que per a molts de nosaltres, que érem infants i joves quan ell va arribar, ens va obrir els ulls a noves realitats i ens va encoratjar a dur-les a terme.

Dit això i tornant al gran esdeveniment que enguany celebrem em ve a la memòria quan vam celebrar el Centenari dels *Lluïsos* l'any 1966, que es van fer un seguit d'activitats de les quals en recordo dues, una va ser l'anada a Roma i l'altra una exposició que la va conduir la incansable col·laboradora d'aquesta casa, Dora Serra, que es deia *TRESORS CASSOLANS*, es va fer una recopilació d'objectes, fotografies i escrits de la història d'aquells cent anys dels *Lluïsos* i a Horta. Han passat cinquanta anys i els *Lluïsos* es manté fidel en els seus principis,

No han estat temps fàcils i com tota Institució ha calgut posar-nos al dia en moltes coses, i cal continuar mirant endavant. El servei que ens ha fet a tants de nosaltres i l'ajut que hem rebut en el nostre pas per les diferents seccions ens ha ajudat a ser com som. El dia de l'enterrament de Mn. Verdura, ens vam retrobar *joves que ara ja tenim els seixanta* i recordàvem el nostre pas pel Centre Parroquial, o *Lluïsos*, tot i haver seguit camins ben diferents però que el recordàvem amb agraïment.

La darrera novetat, ha estat la inauguració de l'Any de la Misericòrdia, encetat pel papa Francesc. Per a molts de nosaltres ha estat una alenada fresca envers una Església envellida i malmesa per les males gestions fetes al llarg dels anys i que el papa Francesc, no ha tingut por a denunciar i fer-les aflorar a la llum i a la vista de tots, oblidant l'obscurantisme que durant tants anys es va instaurar en la Institució.

El papa Francesc ens recorda que, ningú pot ser exclòs de la misericòrdia de Déu. Tots co-neixem el camí per accedir-hi i l'Església és la casa que acull a tots i no rebutja ningú. Les seves portes romanen obertes de bat a bat, perquè els qui són tocats per la gràcia puguin trobar la certesa del perdó. Com més gran és el pecat, més gran ha de ser el seu amor.

La tasca de l'Església és fer més evident la seva missió de ser testimoni de la misericòrdia. Per això el papa ha decidit convocar un Jubileu extraordinari que tingui en el centre la misericòrdia de Déu. I ho volem viure a la llum de la Paraula de Déu: *Sigueu misericordiosos com el Pare*. El papa ens diu, [...]estic convençut que tota l'Església, té necessitat de rebre la misericòrdia, perquè som pecadors, així podrem trobar l'alegria per redescobrir i fer fecunda la misericòrdia de Déu, per la que tots estem cridats a donar consol a cada home i a cada dona del nostre temps. No oblidem que Déu ho perdona tot, i Déu perdona sempre. No ens cansem de demanar el perdó. Ens aniria be recordar aquestes paraules del papa Francesc ara que encetem la Quaresma d'enguany.

Mossèn Jordi Fàbregas

LA JUNTA INFORMA

⇐ Vé de la pàgina 2

La segona cosa que crec que ha estat important per aconseguir arribar a aquest punt ha estat la gran quantitat de projectes que s'han portat a terme durant aquest segle i mig.

Totes aquestes seccions, totes aquestes activitats i tots aquests projectes han ajudat a unir la gent que ha passat pels Lluïsos, ha estat la cola, la pasta de paper que ha fet que la gent dels Lluïsos tingués il·lusió per continuar endavant.

Lluïsos d'Horta és per si mateix allò que tota la gent que ha passat i també la gent que ara hi som hem volgut que fos.

Aquest any celebrarem el 150 aniversari amb actes rellevants, com el Concert de Cap d'Any, la representació de Terra Baixa per en Lluís Homar, la Festa de la Fotografia, Concerts encara per concretar, a la casa i a la Festa Major d'Horta, una Festa Infantil, etc. Les nostres seccions també hi col·laboren amb actes més rellevants del que habitualment fan.

També aprofitarem aquest any per celebrar la finalització de les obres que estem realitzant des dels anys 2007 i 2008. Esperem poder fer una festa per l'atorgament de la Llicència d'Activitats per part de l'Ajuntament de Barcelona, les millores en l'accessibilitat, en la seguretat de les persones, millores a la teulada, el bar, la sala del teatre, les sales, la secretaria, les millores en les instal·lacions i la inauguració del nou ascensor.

I per acabar, remarcar que tot i aquests actes importants de celebració de l'aniversari, continuarem amb les activitats del dia a dia del centre, l'escola de teatre, les representacions de Sant Lluís i Pastorets, el treball dels grups de teatre (Auca, GTM, Joves), la Mostra Gastronòmica, les Rodes de l'Esbart Folklòric, els Casals Infantils, les tertúlies fotogràfiques, les partides de tennis taula en les lligues federades a les que participa...

I això és el que farà que Lluïsos d'Horta pugui arribar a complir el seu segon centenari.

Miquel Àngel Aguilar
President de la JD dels Lluïsos d'Horta

NECROLÒGIQUES

Leonor Falgueras

LA LEO ENS HA DEIXAT.
Sí, la Leo ens ha deixat un record del que ha de ser l'amistat, viure la vida amb alegria i de plorar la mort d'un amic o familiar.

Sempre et recordarem als Lluïsos ensenyant a fer ganxet i animant la classe.

Trobarem a faltar el teu riure encomanadís, franc, les teves bromes i per sobre de tot la teva amistat.

Maria Franquesa

VIDA DE LES SECCIONS

Teatre

EL SALT DEL LLIT
de RAY COONEY i JOHN CHAPMAN direcció ILIDA IÑIGO

3 21:30h
octubre

4 18:00h
2015

PERE SOLE	NÚRIA MARTINEZ	HECTOR CAMPOY	NÚRIA SOLE
ENCARNA MARTINEZ	ANTONI F. ARAUJO	TONI RIMBLAS	LLUÍS SOLE
			GEORGINA ESPAÑA

EL GRUP DE TEATRE L'AUCA va representar el 3 i 4 d'octubre, la divertida obra de Ray Cooney i John Chapman: "El salt del llit". És una comèdia d'embolics en la qual els personatges es troben en situacions difícils de sortir-se'n, però que finalment tot s'arregla.

Un divertit Lluís Solé en el paper de Felip Sebastian, com també la Toni Rimblas, perfecta! La Núria Martínez, molt bé en el paper de minyona Greta. Molt simpàtica la interpretació de la Georgina España. Molt bona la direcció d'Ilida Iñigo. La llum i el so, bé, com sempre.

Ricard Terradas i Mut

ESTEM ACOSTUMATS, de fet, als comentaris del públic assistent a les nombroses obres que es representen a l'escenari de la casa, afortunadament la majoria per a felicitar-nos i encoratjar-nos a representar noves obres per a goig de tots.

El que potser no n'està d'acostumada la majoria, és el com veiem les obres la gent que participem d'una manera directa en la seva posada en escena, i és que la perspectiva des de dalt de l'escenari canvia considerablement.

El públic, a l'entrar a la sala i pujar el teló, veu els decorats i els seus complements en el seu conjunt, les llums al seu lloc i actors i actrius desenvolupant-se per l'escena amb comoditat, però no veu ni de bon tros la feinada que hi ha per arribar a aquest punt, la majoria de cops per un parell o tres de representacions, com és el cas que ens ocupa.

El repartiment de papers ja suposa el primer repte, doncs la directora en aquest cas, ha de cercar els que millor puguin encaixar en el personatge, i no sempre estem tots disponibles, ja sigui per motius de feina o personals. Penseu que som un grup d'aficionats i que molts de nosaltres estem lligats a la feina.

Un altre repte és aprendre'ns el guió i els diàlegs, cosa més feixuga pels menys iniciats, i que en aquesta obra eren ràpids i fluides. S'havia de portar molt bé perquè el ritme de la representació no baixés ni un pel.

HORUS
JOIERIA RELLOTGERIA

93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BRCELONA
www.joieriahorus.com
www.facebook.com/JoieriaRellotgeriaHorus

Peluqueria Unisex

Èva Bilbao

Estilistas de Imagen

- estilistas de imagen
- especialistas en color
- especialistas en cambios de imagen
- depilación a la cera
- pedicura
- manicura
- maquillaje
- peluqueria unisex

HORARIO:

MARTES a JUEVES: de 9:30 a 13 y de 15:30 a 19 h. • VIERNES: de 9:30 a 19 h. • SÁBADO: de 9 a 14 h.

C/. Martí i Alsina, 16-20 • 08031 BARCELONA HORAS CONCERTADAS:
☎ 93 429 25 25

VIDA DE LES SECCIONS

Els assajos, d'infart, la majoria per no dir quasi tots, es feien amb la meitat de la gent a escena, i és que la feina de cadascun no està gens coordinada perquè hi siguem tot junts. Tret dels dies de representació, recordo tan sols dos assajos amb tothom.

Un altre punt són els decorats, muntats, pintats i guarnits per nosaltres mateixos, tot i que no som pas de l'ofici que diem, la pujada des del soterrani del sofà i d'altres elements, fent-nos suar de valent i el desballestament de part dels domicilis d'alguns de nosaltres per poder "vestir" l'escenari amb quadres, catifes, gerros i altres estris. Tot sigui pel teatre.

El que conta és el resultat, i crec que tots vam estar prou satisfets de la feina feta, amb l'ajut dels tècnics de llum i so. Diuen que la millor recompensa són els aplaudiments del públic. Jo hi afegiria les rialles que ens acompanyaven en moltes de les escenes, termòmetre claríssim de lo bé que s'ho estaven passant, i això és una cosa que sempre reconforta.

Seguim treballant per oferir-vos noves obres que us facin passar una bona estona. Sense vosaltres de públic la nostra feina no tindria sentit. Ens veurem ben aviat.

Antoni F. Araujo

LES NOIES DEL GRUP DE TEATRE JUVENIL de la Hanna Beltrán ens han delectat amb una obra on, amb una escenografia molt treballada, es representava la consulta d'una psicòloga especialista en trastorns obsessius del comportament. Les joves actrius interpretaven a les pacients d'una manera divertida i eficient, i tant el text com la dicció han estat excel·lents.

Molt de mèrit el té la seva directora, que ha sabut afrontar el repte de substituir a alguns actors al darrer moment, realitzant amb molta solvència la seva improvisada interpretació. Un aplaudiment molt especial per aquelles actrius que s'han hagut d'estudiar tot el guió en pocs dies. Moltes felicitats, per tant, a tota la companyia per tirar endavant aquesta obra amb tant de coratge i valentia i per haver-nos fet passar tota la tarda rient com bojos! Enhorabona!

Isa Termes

EL GRUP DE TEATRE JUVENIL va representar el 7 i 8 de novembre l'obra de Laurent Baffie, l'entretinguda comèdia Toc-toc, representada per vuit noies que estan a la sala d'espera de la consulta d'un psicòleg, a la qual consulta no arriben a entrar. Molt ben interpretat cada personatge, divertida la noia que sempre s'està senyant. Estupenda la direcció de la Hanna Beltrán. Felicitats a tot el grup.

Endavant!

Ricard Terradas i Mut

**studi
GRANVIA**

Infància i Adolescència
Adults
Teràpia familiar
Teràpia de parella
Psicologia forense
Neurofeedback

**Georgina España Abad
Psicòloga
Núm. col. 17946**

Gran Via de les Corts Catalanes 516 - 1r8a
08015 Barcelona
600600801 - www.studigranvia.com

Ψ PSI Instal·lacions i serveis

(Electricitat, aigua, gas, extinció d'incendis)
Disposem dels carnets d'instal·lador autoritzat per la
Generalitat de Catalunya

Leonardo Rastrilla Muñoz
Tel. 619108675
Fax 93 4278942
c/ Logronyo, 2

www.psi.cat
psi@psi.cat
08035 Barcelona

GRUP DE TEATRE MUSICAL

EL GRUP DE TEATRE MUSICAL dels Lluïsos va oferir els passats dies 21, 22, 27, 28 i 29 de novembre, l'obra "Bosc endins" que és una adaptació de contes populars, La Ventafocs, La Caputxeta vermella, etc. Hi ha uns forners que estan tristos perquè no poden tenir fills. Els calen els sortilegis d'una bruixa. S'endinsen dins del bosc i coneixen els personatges dels contes que els ajuden.

Un bonic musical amb coreografia ben muntada. La parella de forners: Cristina Abenza i David Basco, molt ben interpretats. També la bruixa, la Paula Casanovas, perfecta. Els altres personatges, molt bons. La part tècnica de so i llums, perfecte, com sempre. Moltes felicitats.

Endavant i ... som-hi!

Ricard Terradas i Mut

GRUP DE TEATRE MUSICAL JUVENIL

ÉS EVIDENT QUE EL NOSTRE TEATRE gaudeix de molt bona salut, i així ho ha demostrat a l'encetar l'any del 150 aniversari de casa nostra, el Grup de Teatre Musical Juvenil.

La posada en escena de l'obra de Disney ha estat del tot encertada amb uns acurats decorats i unes magnífiques veus, unes en directe i d'altres prèviament gravades pels mateixos actors, degut principalment al fet que la casa no disposa de micròfons inalambrics per a tothom.

No podem dir que hagi estat una gran sorpresa veure actors i actrius lluint la seva veu amb les conegudes cançons de l'obra, ja que els hem vist en altres ocasions, però el que sí que podem dir sense por a equivocar-nos és que la seva evolució com a cantants va camí cap amunt i cada cop milloren en la seva tècnica vocal fent que l'espectacle guanyi en qualitat.

Un altre fet que notem com a millora, són les expressions, mirades i gestos de cadascun d'ells i la complicitat a l'hora d'interpretar les diferents escenes. Tot aquest conjunt ha estat motiu que el públic ho hagi passat d'allò més bé i no s'hagi perdut ni un detall del que passava dalt de l'escenari. Feia goig veure als més menuts quasi drets i repenjats al seient del davant amb la boca oberta, seguint el moviment dels actors i actrius, i somrients quan la situació així ho requeria.

Acabada la representació, molts d'aquests menuts feien mans i mànigues per veure de prop a la sirenetta, el príncep, el cranc o la dolenta de l'obra i poder tocar-los o parlar amb ells, tot i que algun d'ells al tenir-los al davant seu, la vergonya els hi va paralitzar la veu i les mans.

No deixarem de felicitar a tothom que ha participat en aconseguir que tot sortís "rodó" des dels actors i actrius, les directores, els tècnics i tramoies, i com no, tots els que durant molts dies han estat sota l'escenari preparant decorats i vestuari. Sou un gran equip. Us felicitem a tots i ens felicitem nosaltres per contar amb gent con vosaltres als Lluïsos d'Horta.

Anton F. Araujo

TOC TOC

BOSCOS ENDINS

LA SIRENETA

VIDA DE LES SECCIONS

Excursionisme

VIATGE a SORT
 Recorregut pel PIRINEU
 pel PALLARS SOBIRÀ i
 PALLARS JUSSÀ
**28 setembre al 5 d'octubre del
 2015**

UN GRUP DE 43 PERSONES (33 dones i 10 homes) de la mà de la Carme Oliva i Josep Puigbó en nom i representació dels Lluïsos d'Horta, han fet una molt bonica sortida pels Pirineus Catalans visitant quasi tot el Pallars Sobirà i el Pallars Jussà. Cada dia de 1000 a 2500 metres d'alçada.

Des de Barcelona fins a Sort i els pobles de rodalies. Uns dies magnífics de la mà del guia Ramón (Director de l'Hotel Pessets) que ha fet visitar la Vall Ferrera, Àreu, Tírvia, els dos Pallars (Sobirà i Jussà) Conca de Dalt, La Pobla de Segur, Els Collegats, Baix Pallars, Isil, Montgarri - Salàs de Pallars - Son del Pi - Esterri d'Aneu - Vall d'Assua - Llessui - Atrón - Pic de L'Orri, Pont de Claverol, Mur (varem gaudir en la visita de la Doctora Castellbí (bióloga, oceanògrafa, escriptora i guanyadora de molts premis com la Creu de sant Jordi. Premi de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Medalla d'or de la ciutat de Barcelona i molts d'altres), Torrassa o la Guingueta, Escaló, La Vall Fosca, Cabdella, La Pobleta de Bellvei.

Muntanyes Pirinenques com Pic de L'Orri a 2.436 metres d'alçada. El Santuari de Nostra Senyora de Montgarri a 1.645 metres; Pla de Beret a 1.850 metres, Centre de Natura de Son del Pi a 1.543 metres o Vall d'Assua a uns 1.500 metres.

Hem fet més de 1.500 quilometres en autocar, més els lloguers dels 4x4 de Sort a Montgarri i de Sort fins al Pic de L'Orri i tornada i a peu uns 13 quilòmetres aproximadament.

Ha estat una perfecta organització per part dels caps responsables. Amb aquestes sortides els Lluïsos d'Horta donen exemple de convivència i difonen les relacions humanes entre la gent de bona voluntat. Que per molts anys es puguin continuar fent aquestes sortides com a testimoni dels treballs ben fets.

Lluís Cuevas García

Paisatge Verd
Jardiner a Horta
Telèfon 619545397

*Serveis integrals de jardineria:
 Podes, desbrossaments, manteniment de jardins privats i comunitaris*

Grup Folklòric d'Horta

La Dansa tradicional, aquella gran desconeguda

AL LLARG DE LA HISTÒRIA de la humanitat hem buscat vies d'expressió i manifestació diversa. Hem trobat, en les arts escèniques, un mecanisme mitjançant el qual podem comunicar-nos i aproximar-nos a col·lectius que tenim ben allunyats de nosaltres i del nostre entorn.

Gràcies a la dansa, pobles sencers han establert pautes conductuals, rituals religiosos i formes diverses de celebració i commemoració. Nosaltres, des de l'Esbart, lluitem perquè el llegat de la dansa popular i tradicional no es perdi. Aquest tipus de dansa ens identifica com a societat, ens fa ser qui som com a cultura. Tot i que sovint deixant de banda l'espiritualitat o solemnitat que de vegades motivava a la repetició i mostra d'aquestes coreografies i rituals, embellim amb moviments destres, sincronitzats i precisos, i amb gran delicadesa i encant, un art freqüentment menys tingut per aquells que no el coneixen.

Passar de la plaça a l'escenari, de la festivitat popular a l'espectacularitat ha estat un pas en certa manera necessari que ha hagut de viure la dansa tradicional per no morir al carrer, perduda als records d'aquells qui ja no els queden forces per seguir dansant tonades tradicionals, i pel poc o nul interès d'una societat sobresaturada d'estímul que veu en ella poca sortida.

Sortosament, tot i ser un art força desconegut, hi ha qui troba en ell la motivació suficient per seguir lluitant perquè no es perdi. Des de l'inici dels Esbarts, grans coreògrafs i dansaires han fet d'aquesta forma d'expressió un espectacle de cultura i coneixement de les nostres arrels. S'han recuperat danses i creat de noves, evocant situacions que llavors eren quotidianes.

Cal recordar però, que les danses que ballem els esbarts estan centrades només en una època de la nostra convulsa existència com a societat. Viatjant més enllà dels segles XVIII i XIX, podem veure l'evolució i les influències que han rebut els moviments i melodies que conformen la nostra dansa tradicional.

No hem d'oblidar que, gràcies a convertir en art escènica la dansa que anys enrere era tan sols popular, han perdurat tonades i motius festius que d'altra forma haurien quedat enterrats en el silenci del pas dels anys.

Aina Soria Sala
Comunicació
Esbart Folklòric d'Horta

Vespres de jazz

VIII-Temporada de Vespres de Jazz

ESTEM EN PLENA VIII temporada, la del 150 aniversari de Lluïsos amb tot un seguit de concert de gran qualitat.

El concert inaugural de Festa Major amb el grup de Blues Honky Two amb Joan Ventosa i Carlos Yañez..

A l'octubre el jazz més clàssic amb l'Oriol Romani, Dave Mitchell, Kike Angulo i Doc Scanlon amb la sala plena

Retorn al Blues al novembre amb el grup de La teoria del taburete

Les Nadales amb mes swing al desembre amb els bons amics de La Locomotora Negra,

I la força del Saxo de Toni Sola per inaugurar el 2016

Text :**Josep Magrans**
Fotos **Joaquim Terradas i Josep Magrans**

Tennis de taula

**Vols Jugar a
Tennis de Taula?
Vine a l'escola
dels Lluïsos
d'Horta
Dilluns i Di-
jous de 17,30
a 19 H
Telèfon
646314448**

Tennistaula
@lluïsohorta.cat

INICIEM UNA NOVA TEMPORADA i van..... moltes...iii

Aquest any el nostre equip de tercera estatal serà el nostre màxim representant dels Lluïsos d'Horta. Ara mateix estem en tercera posició i jugarem la fase d'ascens a segona categoria estatal, tot i que és molt complicat assolir l'objectiu, degut als millors recursos que disposen els nostres rivals.

Novament comptem amb tres equips de veterans de les tres categories, primera, segona i tercera. Tant l'equip de segona com el de tercera, s'han classificat per jugar a la fase d'ascens.

Bona feina també per l'equip de tercera provincial, que s'ha vist reforçat per una nova incorporació d'un jugador provinent de l'Estepa Siberiana, el Victor Soldatov de 22 anys i que també optarà a l'ascens a segona provincial ja que esta en tercera posició del seu grup.

Tenim previst participar novament en els campionats de Catalunya de veterans i en el Campionat d'Espanya de veterans, però encara no sabem la seu.

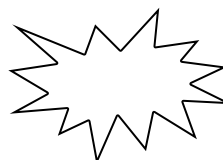
Com a gran novetat aquest mes de maig es disputarà el Campionat del Mon de Veterans amb més de 4000 participants i tenim previst que algun jugador dels Lluïsos pugui participar-hi. Es el primer cop que es celebra aquest mundial a l'estat. La seu serà Alacant-

Tornem a comptar un any més amb l'escola de tennis de taula per a nens, que funciona a ple rendiment amb 16 nens, 8 dels quals participen regularment en competicions oficials, que organitza la Representació Territorial de Barcelona de la Federació Catalana de Tennis de Taula, dins del programa Circuit Promeses.

A més tenim un grup de 10 adults que regularment entrenen a la Sala de Tennis Taula el dilluns al vespre.

Una novetat d'aquest any, és que hem estat convidats a participar en un torneig a nivell de districtes, que organitza el Club Natació Sant Andreu, amb la participació de 6 equips de Sant Andreu, dos de Congrés i Lluïsos d'Horta. En aquest moments estem invictes i per tant líders del torneig.

Josep Magrans

Galeria fotogràfica

EL SALT

DEL LLIT

ELCONTE DEL SOCI

Les mans

LA SENYORA MARUIXA està orgullosa de les seves mans. Abans eren blanques, de pell fina, com de paper de seda, de dits llargs i ungles rosades i fortes. A més, eren destres. Sabien fer de tot: ganxet, cosir, tant brodar com sargir, dibuixar, planxar... el que fos.

De ben menuda, als vuit anys, ja era una experta fent ganxet: unes manteletes que es portaven a vendre en una botiga de Barcelona. El sou que en treia era tan minso que, als dotze anys va haver de deixar el poble per anar a servir a la gran ciutat. Un dia va agafar un tren que la va portar a Barcelona a fer de minyona. Aviat, la mestressa va descobrir les habilitats de la noia i aquelles mans van deixar de fregar el terra per passar a ser la cambrera, la cosidora, i també la mainadera. Tot tenint cura del petits va enfortir els seus estudis primaris. Mentre habilitava les mans i l'intel·lecte, el seu cos es desenvolupava i es transformava en una dona.

Un dia va conèixer un galant paleta que sempre cantava mentre treballava. Li parlava des de dalt de la bastida i la Maruixa, de primer s'avergonyia de mirar-lo, però com que el veia cada dia en anar a buscar els nens a l'escola i en tornar-los cap a casa, va acabar per saludar-lo i per parlar-li amb signes. Els nens li deien, *mira el teu xicot que canta per a tu...*

Els dies de festa, l'esperava aquell galant cantaire a la cantonada i passejaven junts. Les mans del paleta, robustes, endurides pel ciment, s'entrelligaven amb les seves. Festejaren durant vuit anys. Un matí d'abril, festa de Nostra Senyora de Montserrat, en Gerard va posar l'aliança d'or al dit de la

Maruixa i allí hi va quedar per sempre.

Els dilluns, que tocava fer bugada, es passava tot el matí al safareig. Les seves fines mans acabaven la jornada embotades i vermelles. Amb el temps, a cada rentada, la pell se li esberlava i les falanges li sagnaven. Recorda aquell dia de primera bugada. Tenia el pati ple de roba estesa. S'havia entretingut a estendre-la amb ordre: els llençols voleiant com banderoles de festa major; els mitjons aparellats, semblants a punts suspensius; les samarretes dels homes, les camises, els calçotets, com els instruments d'una orquestra. Allà, en un racó, les seves peces particulars: aquelles camisoles de cotó i de seda, tot fent conjunt amb les calces i els sostenidors, amb puntetes i brodats, que ella mateixa s'havia anat cosint, durant els anys de festeig; el vestit estampat per als dies de festa, i el gros davantal que es posava a la cuina...

Va quedar embarassada i aviat seria mare. En seu interior es va prometre que si tenia una nena, mai no li deixaria fer bugada. Les mans de la seva filla serien hàbils, blanques i fines i no sagnarien les seves falanges!

Va néixer una nena i després un nen i un altre. Han passat molts anys. Ja no hi és ni el marit, ni els fills. Una nova mainada omple el pati de rialles. La senyora Maruixa juga amb els seus néts, asseguda en una cadira de rodes, recita versos, canta cançons i les seves mans, malgrat estar arrugades, plenes de benes i pigues, encara són boniques de mirar. La seva pell, com paper d'es-trassa setinada, sap acaronar la pell tendra dels infants.

Dora Serra (sòcia número 23)

Dibuix: **Ariadna Puigdemasa Aranzana**
(sòcia número 549)

Neteja professional de:

- **Catifes de tota mena**
- **Cortines-sofàs i tapisseria**
- **Edredons nòrdics-mantes**
- **Ant-ropa i altres pells**
- **Arranjament de peces de vestir**

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

TAL DIA COM AVUI

Sant Francesc d'Assís

4 d'octubre

EL MES D'OCTUBRE no té cap festa grossa per parlar-ne. S'ha acabat la verema i és temps de preparar la terra: llaurar i cavar. Als caçadors els plau aquest mes perquè hi ha bona cacera tant d'animals de pota com d'ala. El Costumari ens narra una corrua de jocs d'infants: la xarranca, el cavall fort, les bales, saltar a corda, joc de l'oca, la rotllana, la gallina cega, fer figures amb un cordill doblegar paper i fer-ne figures... El dia 4, festa de Sant Francesc d'Assís, el costumari Català d'en Joan Amades, narra una història molt nostra, els hortencs: Sant Francesc, tornant de la Moreria va passar per Catalunya i va visitar la Mare de Déu de Montserrat. En baixar de la muntanya, va deturar-se a reposar uns dies a l'ermita de Sant Cebrià, a Collserola on hi havia fet estada Sant Ignasi de Loyola. Sant Francesc no tenia res per menjar, només l'aigua d'una fonteta prop de l'ermita. L'aigua es va transformar en llet cada vegada que el Sant en bevia. En record d'aquest miracle encara avui és coneguda amb el nom de la Font de la Llet.

Efemèrides (dia 4 d'octubre)

1582 = El papa Gregori XIII introdueix el calendari gregorià en substitució del calendari julià. La mitjanit del dijous 4 d'octubre va donar pas al divendres 15 d'octubre.

1833 = Té lloc un aixecament a Prats de Lluçanès. Osona a favor del pretendent a la corona d'Espanya. L'infant Carles Maria Isidre de Borbó. Va ser l'episodi inicial de la primera guerra carlista a Catalunya.

1957 = El satèl·lit artificial Sputnik 1 va ser enlairat per un coet R-7 i posat en òrbita. Quatre mesos després els nord-americans van enlairar l'Explorer 1.

1959 = La sonda lunar soviètica "Lunik 3" pren les primeres fotografies de la cara oculta de la Lluna.

1979 = Espanya ratifica el Conveni de Drets Humans.

2003 = Descobreixen un gravat de Pablo Picasso abandonat al soterrani d'un ministeri del Brasil.

Dites populars:

Quan a les sis fa fosca, mor la mosca. Quan l'octubre és finit mor la mosca i el mosquit.

Per Sant Sever la sípia pica l'esquer. Quan l'octubre és arribat, llaura la terra i llaura la mar.

De l'octubre al gener, la llagosta no val re.

La tardor temps de xaloc. Quan bufa el xaloc diu el pescador: de casa no em moc.

Les ventades d'octubre porten els ocells i maten l'eruga.

Per Sant Francesc l'ocell al vesc; per Sant Amant, a caçar amb ram.

L'octubre és arribat, la gavina vora mar. FredelUCA per l'octubre, neu segura. FredelUCA primerenca, llarga hivernada assegurada.

Dora Serra

Representació del mes d'octubre del calendari de pedra de la portalada romànica del segle XII del monestir de Ripoll.

Rafael Ferré Masip
Soci número 80

EN RAFEL ÉS FILL de Cabacés (o Cabassers) de la comarca del Priorat, frontera amb la Ribera d'Ebre. Em vénen el cap uns rodolins que defineixen la situació de Cabacés en el mapa:

*La Figuera es molt alta;
Cabacés molt amagat;
La Bisbal en una roca;
Margalef en un forat.*

Parlem de la guerra (1936/1939) la qual va viure però no recorda cap fet. Sí que pot explicar la història de Cabacés que va ser la reraguarda de les tropes republicanes durant la batalla de l'Ebre que els agafava molt a prop. Hi havia l'hospital de campanya s'hi feien les primeres cures als soldats ferits. La família d'en Rafel, avis i mare (el pare era al

front del sud), juntament amb molta gent del poble, es van refugiar a les coves del Barranc Tancat. Avui dia, la cova on van passar els anys més dolents de la guerra, la té en propietat i si aneu a "Ca la Rosellona" (com es coneix la casa dels Ferré a Cabacés), us hi portaran perquè us feu càrrec de les penúries que van viure aquells anys nefastos.

Rafel = Des de la cova la gent veia, com si fos una pel·lícula, les batusses entre els avions d'un bàndol i de l'altre. L'endemà d'ocupar els franquistes el poble, des de La Figuera, el poble veí, ens bombardejaven. La mare, en sentir les explosions, em va agafar i es va refugiar sota l'escala de casa.

Dora = Quin refugi, Senyor! Oblidem la guerra i seguim endavant. Parla'm de la infantesa, l'escola...

Rafel = Vaig viure a Cabacés fins als dotze anys fins que va ser l'hora de començar els estudis de batxillerat. Em trasllado amb la mare a Reus. El pare es queda al poble fent la seva tasca de pagès. La mare munta una bodega per vendre-hi el vi del poble. Veníem més productes, per tant no era bodega sinó una abasteria on s'hi podia trobar oli i altres productes a més del vi.

Dora = Suposo que tu ets molt bon estudiant...

Rafel = Sóc conscient dels sacrificis que els pares estan fent per mi. Els mestres aconsellen als pares que acabat el batxillerat em deixin seguir una carrera universitària, la qual cosa suposarà que m'hauré de traslladar a Barcelona.

Dora = I els pares què decideixen?

Rafel = Vendre l'abastaria de Reus i les terres de Cabacés i tots cap a Barcelona, al carrer Riereta, 13 del barri Xino. La mare munta un altre abastaria dita colmado. Vivim junts avis, pares i jo.

Dora = No tens germans?

Rafel = Va néixer un germà just acabada la guerra, però va morir de meningitis als tres anys. Faig la carrera d'enginyer industrial que són set anys d'estudis. Ajudo a casa els vespres i em passo nits en vetlla, estudiant.

Dora = I ara perquè somriu?

Rafel = Estava pensant que era ben curiosa la meua vida social: per un costat, col·laborar a casa en el "colmado" i tractant amb la gent del barri amb la qual m'hi sentia ben integrat, i per altra, a la Universitat, compartint la vida social amb els fills de la rica burgesia de Barcelona.

Dora = Et vas fent gran i més savi. Coneixes la Margarida...

Rafel = La Margarida era companya de batxillerat i filla de Reus. Connectem, ens avenim, festegem durant 10 anys, i ens ca-

sem. Anem a viure a la Travessera de Gràcia, cantonada Hospital de Sant Pau, on mai ens vam sentir integrats. No coneixíem ni els veïns d'escala.

Dora = Teniu una colla de fills.

Rafel = la Fe, en Rafel, l'Anna i la Maria.

Dora = Quan veniu a Horta?

Rafel = L'any 1965. Tots, Vull dir que els meus pares sempre van ser al meu costat. Pocs mesos després de viure al barri, va morir el pare. Va ser un cop molt dur per a mi. Em va fer reflexionar molt. Em sentia buit espiritualment. Vaig parlar llargament amb el rector de la Parròquia, mossèn Rosselló i ell em va ajudar força. Em va fer entrar en els moviments catequètics de preparació de baptisme, de nuvis... els equips de Matrimonis.

Dora = Aquí ens vam conèixer!

Rafel = Ens hi vam sentir tan bé amb aquells companys d'equip que, sense ni adonar-nos-en ens vam sentir involucrats en la vida social dels Lluïsos. Me'n vaig fer soci, jo i tota la família. Vaig començar participant en la vocalia d'excursionisme. La Carme Oliiva, la presidenta, em va demanar de col·laborar amb l'equip de Junta. Passo a ser el comptable oficial de la Casa i continuo en aquest càrrec fins avui dia.

Dora = I com a enginyer, a que t'has dedicat

Rafel = La primera feina va ésser fabricar televisors a Radiodina. Després vaig entrar a la Pegaso, on en diferents llocs he treballat 25 anys. Quan els americans compren l'empresa, m'envien a Chicago en un període de formació i m'encarreguen la incorporació de noves tecnologies de disseny amb ordinador a l'enginyeria de Barcelona. Quan l'INI decideix que els empleats de més de 55 anys sobren, demano la baixa.

Dora = I a què et dediques?

Rafel = M'incorporo a plena dedicació a la Universitat, on des dels anys 60 anava col·laborant com a professor unes hores a la setmana. M'encarreguen la posada en marxa del Centre Cim, destinat a la promoció de noves tecnologies de fabricació a la indústria catalana. La col·laboració amb les empreses arreu de Catalunya em dóna una visió molt amplia del seu potencial industrial. La Generalitat crea el CERTAP- centre de referència en tecnologies avançades de producció- i m'encarrega la direcció. Està format per quinze departaments de les universitats catalanes. Participo, representant a Catalunya, en les trobades dels centres de recerca dels "CUATRE MOTORS PER EUROPA" -format per les regions mes industrials d'Espanya, França, Alemanya i Itàlia-. Em permet comprovar que, tot i la manca de medis materials, la recerca catalana està a nivell europeu

Dora = I que més ?

Rafel = Doncs als 70 anys em jubilo. Deixo tota l'activitat tecnològica. Compro les terres dels meus pares, que estaven quasi abandonades, com totes les de muntanya al poble, i em dedico a cultivar olivers ecològics. Em sento que en el fons, sóc un pagès.

Dora = Ara que ja coneixem a fons Cabacés, parla'ns dels Lluïsos d'Horta.

Rafel = Els Lluïsos em va impactar des que m'hi vaig incorporar, i encara em sorprèn: la quantitat de gent que treballa desinteressadament en qualsevol tasca! Mai he tingut la sensació de ser refusat, ningú marca barreres. Tothom hi cap. És un Centre d'Acollida i sobretot de Servei.

Dora = Bé vaja, que t'hi sents com a casa.

Rafel = Per mi Horta i els Lluïsos són Cabacés, casa meva!

Dora = Oh benvinguts, passeu, passeu.

Dora Serra

Les plantes

(Extret del llibre "**El nom de cada cosa**", de Ma Dolors Bordas, Jacint Matas i Emili Teixidor)

LES PLANTES I ELS ARBRES estan agafats a terra. Només poden viure així: si no, moririen (ho podem veure amb les flors que tallem i posem dins un gerro amb aigua: al cap d'uns dies es panseixen i es moren)
El vent fa moure les plantes que per si soles no es poden desplaçar d'un costat a l'altre.

Mengen i creixen com nosaltres. Tenen una mena de boca al capdavant de les arrels. Creixen cap amunt per les branques, així van sortint les fulles, es formen les flors i els fruits. I cap avall per les arrels.

Nosaltres mengem plantes i alguns fruits: pastanagues, enciams, o bé peres, pomes, cireres, etc. les flors esdevenen fruits que porten dintre seu les llavors. Aquestes, en caure a terra germinen i fan créixer noves plantes i arbres.

La soca de l'alzina front de vella,
i el faig verd d'aigua i enamoradís,
i el roure fulla seca i casanella,
i el pollancre estirat i socallis,
i el vern música fonda i copa viva,
i el trèmol que no atura el tremolor,
i el bes, fulls de neu i tronc d'oliva,
i el pi grapada verda de verdor,
i el castanyer, encantada pampolada,
i el freixe que és tot nervi i branca dret,
i l'om trena rissada i refilada,
i més amunt la pompa de l'avet,
tots els arbres que als boscos sovintegen,
que xuclen gràcies a la gleva d'or,
que no canten, ni riuen, ni festegen,
però tenen una ànima i un cor,
que no fan aquelles revolades franques,
tant d'alegria si els encalça el vent

Josep M. de Segarra

Un arbre

Vius entre l'aire.
De nit vas de la Terra
a les estrelles.
Quan seràs mort, encara
faràs créixer una flama.

Màrius Serra

Una mica de gramàtica

Més verbs

Uns verbs dels molts irregulars de la 2a conjugació.

Conèixer i respondre

La primera persona no acaba en **O**, sinó amb **C**

Jo conec; jo responc

Tu coneix-es; tu respon-s

Ell coneix; ell respon

Nosaltres coneix-**em**; respon-em

Vosaltres coneix-**eu**; respon-eu

Els coneix-**en**; respon-en

El participi serà:

Conegut; respost

Moltes vegades dubtem en usar el participi.

Us mostrem una petita llista, a veure si us ajuden.

Absoldre = absolt

Caure = caigut

Confondre = confós

Correspondre = correspost

Dissoldre = dissolt

Fer = fet

Moldre = mòlt

Pondre = post

Respondre = respost

Romandre = romàs

Treure = tret

Valdre o valer = valgut

Veure = vist

Barbarismes

Acontecimiento: **esdeveniment** (no aconteixement)

Adelantar: **avançar, passar al davant**

Abono: **abonament, pagament // adob** (fertilitzant)

Enfermedad: **malaltia** (no enfermetat)

Embarcadero: **embarcador** (no embarcader)

Pésame: **condol** (no pèsam)

Invernadero: **hivernacle** (no invernader)

Dora Serra

Frases

Si crides fort, és que tens un llenguatge insuficient i els mots es contradiuen.

Res no és tan difícil de creure com la veritat i per contra, res no hi ha tan seductor com la força de la mentida.

La pau dels infants nascuts, de les collites fetes, de la casa finalment endreçada, ve de l'eternitat que assoleixen les coses acomplertes. Pau dels graners plens, de les ovelles que dormen, dels llençols plegats, pau de la sola perfecció, pau d'allò que esdevé regal a Déu, un cop ben fet.

Antoine de Saint Exupéry

Màgia

El rellotge dels animals

per **Ferran Homar**

Adaptació del joc publicat a la revista *Misdirection*, l'any 2013.

Transcripció, gairebé literal. MOSTRES UN PAPER en el que hi ha dibuixats 7 animals amb els seus noms respectius. Un espectador pensa en un d'ells i després, mentalment – sense pronunciar-lo el va lletrejant, a la vegada que el mag va colpejant damunt d'un dibuix cada vegada de manera aleatòria.

Quan l'espectador arriba a l'última lletra del nom de l'animal que ha pensat, atura el mag dient "Alto!" – malgrat aquest sigui d'estatura normal.

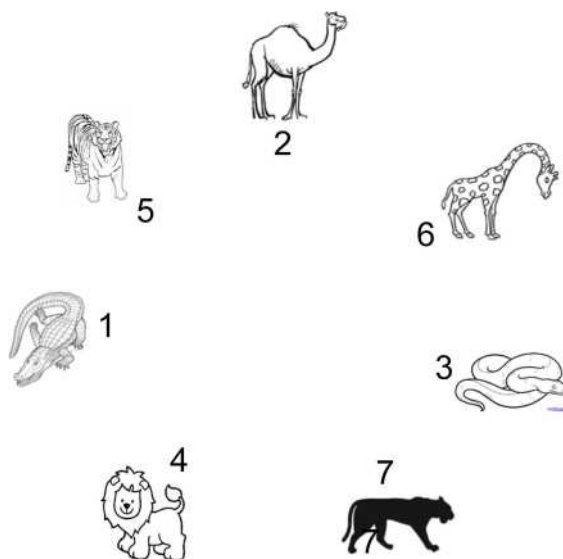
Precisament l'haurà detingut just en l'instant en què està fent el cop sobre el dibuix de l'animal pensat.

Solució: és matemàtic —és clar essent-ne el creador M. Gardner...— N'hi ha prou de començar a colpejar damunt del dibuix de la pantera, per a seguir amb el del de la girafa, el tigre, etc. Es pica, compte girant cap a la dreta i colpejant en dibuixos alterns.

© M. Gardner: "*Magia Inteligente*", DoverPublications, Inc.

1r Nivell –fer-lo tal i com diu Martin Gardner. Si bé jo proposo que el nombre dels animals no estigui escrit al paper, així no tenen la referència del número de lletres de cada nom d'animal. Això, sí, molt important dir el nom de l'animal, per evitar confusions, que podrien fer fallar el joc. I, encara més, proposo fer-lo amb el paper cap per avall, tenint marcades les referències d'on hi ha cada dibuix. En aquest cas s'ha de tenir en compte de colpejar en sentit invers a les busques del rellotge i començar, igualment, per l'elefant, que en estar el paper cap per avall quedarà a la dreta del mateix.

Una altra manera pot ser com el presenten en el joc comercialitzat pel Rei de la Màgia. Al girar el full cap per avall, l'agafes amb el dit polze per sota i l'índex i cor per dalt, però tenint en compte d'agafar-lo per l'animal que té tres lletres. Els dos primers cops pica on tu vulguis, però el tercer, forçosament sobre de l'animal de tres lletres i després segueixes un sí un no!

Notes pedagògiques:

1 – cocodril, 2 – dromedari, 3 – boa, 4 – lleó, 5 – tigre, 6 – girafa i 7 – pantera.
Pots tenir diferents cercles d'animals depenent de l'idioma amb què ho vulguis fer.

Pesebre infantil

COM CADA ANY, sense descans, la tribu de la Gran Cap Mercè Sitjà, també ha construït el pesebre dels Lluïsos. Us en oferim unes fotografies del fet:

Exposicions

CONTINUEN AMB GRAN ÈXIT —els expositors fan cúa— les exposicions de col·leccions cassolanes de tota mena d'articles. Aquesta vegada amb la

EXPOSICIÓ DE RELLOTGES De Jordi Sitjà

Actes de celebració del 150è Aniversari dels LLUÏSOS D'HORTA

ESDEVENIMENTS TEATRALS

20 DE MARÇ:

REDIMONÍS! EL NOI S'HA FET GRAN

Un amic de la casa ens ha proposat la representació d'una obra de teatre, continuació de Pastorets, però situada 30 anys després.

A que es dediquen en Belluget i en Bieló?, com ha portat Lucifer el pas d'aquests anys?... Serà una lectura dramatitzada del text amb cançons.

9 I 10 D'ABRIL:

TERRA BAIXA

El soci Lluís Homar torna als Lluïsos amb aquesta magnífica versió de l'obra que el va introduir a la carrera professional.

El podrem gaudir en el mateix escenari que ja el va veure treballar aquell 1974 al costat del nostre quadre escènic.

Hem afegit diumenge, donat que les entrades de les dues representacions de dissabte ja estan esgotades.

Aprofitarem l'esdeveniment per fer una Exposició de fotografies de Teatre als Lluïsos. Fotografies i cartells d'obres de teatre representades a la casa durant aquests 150 anys d'història. L'exposició durarà tot el mes d'abril.

Amb aquesta exposició volem donar les gràcies i el nostre reconeixement més sincer a totes aquelles persones que han treballat en aquest escenari durant aquets 150 anys d'història i han fet gran el teatre a casa nostra, ja siguin actors, directors, tramoies, tècnics, etc, que, per petita que hagi estat la seva feina, ha contribuït sens dubte a fer gran la història del teatre als Lluïsos, i portar el seu nom per tot el país.

15, 16 I 17 D'ABRIL:

LA JAULA DE LAS LOCAS

El grup de teatre *l'Auca* dels Lluïsos d'Horta representaran l'obra de Jean Poiret, dirigida per Ilda Iñigo.

Situacions equívocues i compromeses entre un matrimoni homosexual, un matrimoni ultra-conservador i homòfob i els fills de les dues parelles que es volen comprometre en matrimoni.

18 I 19 DE JUNY:

DADDY COOL

Musical basat en les cançons del grup Boney M i altres grups de les dècades dels 70 i 80. Es tracta de l'obra de Sant Lluís, dirigida per la Paula Casanovas, on participen socis de totes les seccions de la casa i també actors de tots els grups.

ESDEVENIMENTS MUSICALS

22 I 23 D'OCTUBRE:

LA LOCOMOTORA NEGRA

Organitzat per Vespres de Jazz, un concert especial amb aquests grans de l'escena jazzista catalana. Locomotora Negra van iniciar la seva singladura a principis dels 70. Alguns dels seus components ja van participar el 1969 en espectacles a aquesta casa, com *La Fira de la Mort* i l'any 1976 en Pep Muntanyès dirigeix l'espectacle *L'Home amb Blues* als Lluïsos d'Horta, amb el Grup d'Estudis Teatral d'Horta i La Locomotora Negra. En aquest espectacle joves actors i La Locomotora es van ajuntar per interpretar poemes d'autors catalans musicats per Joan Vives. Aquest vincle encara els uneix a nosaltres.

Cal dir també que el 1991 van actuar ja com a La Locomotora Negra en el 125è aniversari dels Lluïsos d'Horta i ens farà molta il·lusió la seva participació en el 150è aniversari.

19, 20, 25, 26 I 27 DE NOVENBRE:

EL JOVE FRANKENSTEIN

El Grup de Teatre Musical dels Lluïsos representarà aquesta hilarant obra, paròdia del cinema de terror, El Jove Frankenstein. El grup està dirigit per la Isa Termes.

21 I 22 DE DESEMBRE:

CONCERT DE MARIA DEL MAR BONET

Quan vam contactar amb la Maria del Mar Bonet, es va posar ràpidament a la nostra disposició, doncs ella estava preparant una gira d'homenatge als 50 anys que porta en la professió. Té un record molt grat del nostre barri i de la nostra entitat i per això ha acceptat iniciar aquesta gira aniversari en el nostre teatre. És el retorn d'una antiga veïna d'Horta, on va viure durant uns anys i un retorn als Lluïsos d'Horta ja que, entre el 1967 i 1974 va actuar en diverses ocasions en el nostre escenari.

ALTRES ESDEVENIMENTS

10 DE JUNY:

SOPAR DE GALA DEL 150 ANIVERSARI

Sopar de gala per celebrar aquest magnífic esdeveniment, a Can Cortada, el divendres 10 de juny a les 21:00h. El preu del menú serà de 39,00€. Reserveu la data, doncs volem compartir el sopar amb tots els socis.

18 DE JUNY:

FESTA INFANTIL

Dissabte de Sant Lluís organitzarem una festa infantil per a tots els infants del barri, al carrer Feliu i Codina.

SETEMBRE:

FESTA MAJOR D'HORTA

A més dels actes de la Festa Major d'Horta en que tradicionalment hi participem, enguany proposem un concert jove, organitzat pels joves de la casa i dirigit als joves del barri.

2 D'OCTUBRE:

FESTA DE LA FOTOGRAFIA

El Grup Fotogràfic d'Horta, la nostra secció de fotografia, s'ha ofert a la Federació Catalana de Fotografia per organitzar la festa anual de fotografia que cada any es celebra a algun indret de Catalunya.

Les activitats de la jornada inclouen esmorzar popular, passejades fotogràfiques pel barri d'Horta, exposicions fotogràfiques als Lluïsos i a altres entitats del barri, un vermut popular i un dinar de germanor.

31 DE DESEMBRE:

FESTA DE CAP D'ANY

Aquest any 2016 l'hem encetat amb un sopar i festa musical a la sala del teatre i ho volem repetir cada any. Aquesta serà l'excusa per tancar les festes del 150 Aniversari.

Llegit als diaris

LLEGIT ALS DIARIS durant el segon semestre del 2015 i els mesos de gener i febrer de 2016:

Setembre 2015

Es deia Ailan Kurdi i tenia tres anys, i amb ell també van morir el seu germà, Galp, de cinc anys, i la seva mare, Rehan. El seu pare, Abdul-lah, va aconseguir sobreviure.

Ailan i la seva família, que viatjaven en una llanxa pneumàtica des de la costa turca cap a les illes gregues, volien arribar fins al Canadà, on viu des de fa més de 20 anys la germana del pare,

La família havia demanat asil al Canadà, però la seva petició va ser rebutjada al juny. Les Nacions Unides no els reconeixien com a refugiats, i el govern turc no els donava el visat per sortir del país.

La situació dels refugiats que volen arribar a Europa fugint de la guerra a Síria és cada cop més desesperada.

El papa Francesc fa una crida que "cada parròquia" d'Europa aculli una família de refugiats, i va anunciar que les primeres a fer-ho seran les dues del Vaticà. "Davant la tragèdia de desenes de milers de refugiats que fugen de la guerra i de la fam i que han emprès el camí cap a l'esperança, l'Evangelí ens crida, ens demana ser a prop dels més febles i abandonats"

Desembre 2015

Mor Montserrat Gudiol als 82 anys

Es la primera dona elegida acadèmica per la secció de pintura de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi l'any 1980.

Les seves pintures intimistes, reconegudes mundialment, "queden com el record del seu enorme talent i del seu gran fervor per l'art.

Va rebre la primera distinció quan acabava de complir els 20 anys (guanyadora del primer premi de la Diputació de Barcelona en l'expo-

sició col·lectiva Pintura femenina i guanyadora del 2n premi en el concurs de la Diputació de Barcelona Premi Sant Jordi, tots dos el 1954.

El 1980 va realitzar un monumental sant Benet per a l'abadia de Montserrat.

Gener 2016

Carles Puigdemont, investit 130è president de la Generalitat.

Els prometo que em deixaré la pell i a qui m'acompanyi, li exigiré que es deixi la pell.

No som un invent de la Constitució ni de la Transició.

El país que volem ha de ser més just, equitatiu i culte.

No són èpoques per a covards, ni fluixos de cames.

iVisca Catalunya lliure!

La sonora xiulada que les aficions del Barça i l'Athletic Club van dedicar a l'himne espanyol i a Felip VI en l'inici de la final de la copa del

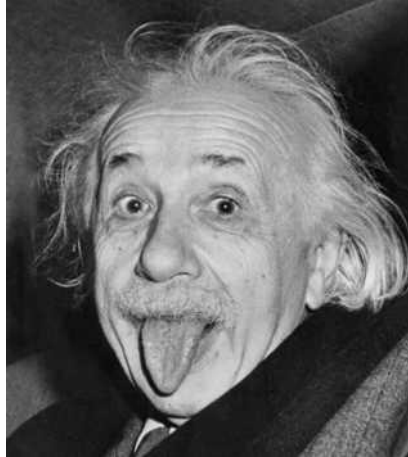
Rei del 30 de maig passat al Camp Nou encara porta cua. La fiscalia veu delictes d'insults al rei i als símbols o emblemes d'Espanya en la xiulada.

Febrer 2016

Einstein tenia raó: les ones gravitatòries existeixen.

El 1916 Albert Einstein afirmava que, d'acord amb la seva teoria de la relativitat, a l'Univers hi ha ones gravitatòries, originades en grans fusions com les que tenen lloc quan s'uneixen dos forats negres massius. Einstein deia, però, que les ones no arriben a la Terra, perquè aquests fenòmens tenen lloc tan lluny de nosaltres que les ones no ens arriben mai. Avui, cent anys més tard, la ciència ha demostrat que Einstein tenia raó... i també que estava equivocada. Tenia raó perquè efectivament les ones gravitatòries existeixen; i s'equivocava perquè sí que arriben a la Terra.

Un equip de científics ha interceptat les ones procedents del xoc de dos forats negres. Mai en la història havia passat res de semblant. Sobre els forats negres hi ha molta informació, però sempre basada en l'observació visual i en l'anàlisi de dades sovint directes. Mai fins ara s'havia pogut escoltar, literalment, el so que es genera quan es produeix un xoc entre dos forats negres. El so, una mena de xiulet, confirma de pas que l'Univers té so, que es pot escoltar, una teoria que ja acaraven els grecs, que parla-

ven de la música dels planetes.

El so és el resultat d'aquestes ones que viatgen per l'Univers i que tenen el seu origen allà on s'ha produït una fusió. Les ones que han detectat els científics provenen del xoc de dos gegants forats negres —amb una massa fins a 36 vegades superior a la del Sol—. L'espectacular topada entre els dos forats va generar una energia que es va transformar en ones. 1.300 milions d'anys després aquestes ones han arribat, vibrant i viatjant pel temps i l'espai, fins a la Terra, on han estat detectades pels científics de l'Observatori d'Interferometria Làser d'Ones Gravitacionals dels Estats Units.

De què parlem exactament quan parlem d'ones gravitacionals? Doncs d'ones que són semblants a les que veiem en un estany quan llancem una pedra, però que són molt més sofisticades: viatgen a la velocitat de la llum i, per tant, deformen tant l'espai com el temps, que s'accelera o es desaccelera al seu pas. S'originen com a conseqüència del fenomen més violent que té lloc en l'Univers: les explosions que es produeixen quan es moren les estrelles i els xocs entre forats negres. Fenòmens que alliberen impressionants quan-

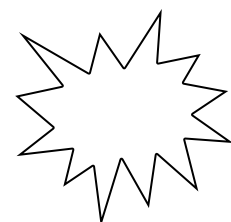
titats d'energia. I què en queda de tota l'energia que es desprèn després d'un esdeveniment cataclísmic d'aquesta magnitud? El que queda són les ones gravitacionals, viatjant a la velocitat de la llum, deformant el temps i l'espai, modificant fins i tot la distància que separa els planetes.

S'entén?

Oferta Xiulet de boix, típic català, amb l'estelada marcada. Ideal per a xiular en manifestacions, i finals de copa.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

Dimonis i Pastorets 2015

Ajuntament de
Barcelona